

„Ezért aztán mindenkor imádkozunk értetek, hogy a mi Istenünk tegyen titeket méltóvá az elhívásra, és töltsön meg titeket teljesen a jóban való gyönyörködéssel és a hit minden erejével, hogy megdicsőüljön a mi Urunk Jézus Krisztus neve bennetek és ti is őáltala.” 2Thessz 1,11-12

Mindig áldott tükröt tartanak elénk az első keresztyénekkal kapcsolatos szentírási szakaszok, levelek, s mindazok a gondolatok, amelyekkel az apostolok támogatják, igazgatják az első közösségek életét. Az elmúlt héten fejeztük be a bibliakör sorozatán a Római levél olvasását. Szó szerint alig tudtuk abbahagyni, hiszen annak gondolatai a mi gyülekezeti helyzetünket érintő aktuális témákat hoztak elénk. Ugyanígy igaz ez a mostani újszövetségi igeként olvasott levelekre, melyeket Pál Thesszalóniába írt. Ezek a sorok, mint Isten Igéje, az Isten gyülekezetét célozzák, s arról a mennyei látásról tesznek biznyságot, ahogy Isten tekint ránk, s tanít minket abban is, hogy mi hogyan lássuk saját magunkat.

Elsőre úgy tűnik, mintha ellentmondás lenne az üzenetben. Pál egy küzdelmekkel teli gyülekezetet lát: külső és belső támadások kereszttüzében élnek. Már a kezdet kezdetétől próbák alatt voltak Pál és munkatársai is: a Krisztust el nem fogadó zsidó közösség folyamatosan támadás alatt tartotta őket. Mégis úgy szólítja meg a gyülekezetet az apostol, mint akik a nyomorúságok között megerősödtek az állhatatosságban és a hitben. Kipróbáltakká lettek. Mi magunk hogy állunk a minket körülvevő küzdelmekkel? Van úgy, hogy gyengének és kevésnek érezzük magunkat ezekben? Lemondóak vagyunk, ha meglátjuk a nehézségeket? Bizony, lehet ilyen is. De meg kell keresni ezt az utat, amelyen ez a gyülekezet járt.

Mi adja az ő megerősödésük hátterét vajon? Mit tanulhatunk példájukból? Nézzük csak meg, hogy miért imádkozik Pál? Ebben megtalálhatjuk, hogy mi a legfőbb támaszuk: gyönyörködés Istenben és az Ő dicsőségének erejével való megtöltekezés. Ez a kettős forrása a gyülekezet előrehaladásának. Ami a maga módján egyszerű, ugyanakkor nagyszerű. Megtöltekezni Istennel. A hit dolgaiban csak úgy tudsz eredménnyel járni, ha folyamatosan töltekezel. Sőt a töltekezés meg kell hogy előzze a cselekvést. Ha nem töltöd fel, nem fog működni. Igaz ez a testünkre, de éppúgy a lelkünk valóságára is. Szükséges megállni, Istent dicsérni, előtte leborulni, belőle meríteni. Az ő dicsőségében felfrissülni.

Ha ez megtörténik napról napra, s hétről hétre – otthon éppúgy, mint itt az istentiszteleti közösségben, azután jöhet minden más: itt kimondottan a hit cselekedeteiről beszélünk, de ha Isten megtölt bennünket az ő jóságával, az ő dicsőségével, akkor már továbbadni is azt fogjuk. Azt visszük magunkkal napunkra, hetünkre. És az Isten dicsőségének ereje fog vinni bennünket minden dolgunkban. Ha megteltünk az ő békességével, akkor már nehezen hoznak ki minket a sodrunkból a körülöttünk békétlenkedők, az ellenünk áskálódók. Miután megtapasztaltuk az ő gyógyító hatalmát, már tudjuk, hogy rábizhatjuk magunkat egészen, minden bajunkkal együtt. Ha látjuk az ő gazdagságát és irántunk való jóságát, akkor már nem tölti el aggodalom a szívünket akkor sem, ha szűkül a mozgástér körülöttünk... mindez a hit abból fakad, hogy őbenne gyönyörködik a szívünk.

Egy újabb szolgálat van előttünk ennek az igének a tanítása nyomán, melyet Isten népe, az ő gyülekezete végez: Isten dicsőségét ragyogni ebbe a világba. Pál gyülekezetért mondott fohászának végén erre mutat rá: hogy a Krisztus nevére dicsőség térjen, hogy mibennünk megdicsőüljön, hogy általunk láthatóvá váljon abban akik vagyunk, ahogyan élünk, ahogy gondolkozunk és beszélünk. És aki továbbadja a Krisztus dicsőségét, azt kegyelmesen megdicsőíti az Isten. Ámen.

HIRDETÉSEK

1. Alkalmaink

Hétfőtől péntekig gyülekezeti hittantábort tartunk a gyúrói gyülekezeti házban. Ma 17 órakor tartjuk az utolsó előkészületi megbeszélést a segítőkkel. Pénteken 14 órától a gyúrói templomban táborzáró áhítatra és szeretetvendégségre kerül sor. A következő két vasárnapon Gyúróon tartunk istentiszteletet 10 órakor.

2. Visszatekintés Júniusra – Tanuljuk az új helyzetet. Jelentős változás az, amiről június 1. napján döntöttünk: közös úton Gyúró, Tordas, Martonvásár egységében.

A hónap elején még szószékcsérés alkalom során hallgatta az igét a gyülekezet, majd a gyúrói templomban hittanévzáró istentiszteletet tartottunk, megtartottuk első közös istentiszteletünket Martonvásáron, s múlt vasárnap Alföldy-Boruss Dezső korábbi gyúrói lelkipásztor szolgált. Bibliakör alkalmait tartottuk még.

Martonvásáron komolyabb munkákat folytattunk az imaház körül. Gyúróon a temetői kaszálást igyekeztünk rendszeresen elvégeztetni. A nyári hetekben a templom körüli feladatok ellátásában Szucsán László Koppány ifjú testvérünk végez önkéntes munkát. Ezek mellett számos ügyintézés zajlik a martonvásári egyházközség átminősítése kapcsán.

Anyagi dolgainkról: mindkét részen hasonló hiánnyal zártunk. **Gyúróon** a hónap során EFJ: 109eFt; Persely: 132eFt; adomány: 65eFt; táborokra: 242eFt érkezett. 670eFt bevétel mellett 770eFt kiadást könyveltünk el. **Martonvásáron** a hónap során EFJ: 10eFt; Persely: 73eFt érkezett, adomány: 75eFt, valamint 160eFt visszatérítés érkezett. 330eFt bevétel mellett 420eFt kiadása volt a közösségnek.

Köszönjük mindazok hűségét, akik szolgálataikkal, felajánlásaikkal előre mozdítják gyülekezeti közösségünk életét!

Az Úr Jézus legyen gyülekezetünknek és életünknek őriző pásztora!